

zjišťovati, zda předměty, o jichž odstranění jde, byly vlastnictvím obžalovaného, a měl při tom hodnotiti a se zabývati hlavně mimo jiné výpověďmi Antonie H-ové, Emilie D-ové a Magdaleny Š-ové, z jichž výpovědí plyne, že některé z předmětů obžalovaným odstraněných nebyly vlastnictvím obžalovaného.

Ke skutkové podstatě přečinu §u 1 zákona o maření exekuce jest potřebí, by škoda činěním obžalovaného věřiteli způsobená 100 Kč přesahovala; škodu tu nelze ztotožňovati s cenou předmětů odstraněných nebo poškozených, nýbrž dlužno škodu tu se zřetelem na cenu těchto předmětů a ostatní okolnosti případu přesně a jasně zjistiti. Dle četnického oznámení, které bylo u hlavního přelíčení čteno, vyslovil svědek E. domněnku, že některé z předmětů (3 věšáky na maso) odvezl obžalovaný do L., kdež řeznickou živnost dále provozuje. Okolnost tu měl soud rovněž hodnotiti a zjistiti, zda se jedná o odstranění těchto předmětů neb o pouhé jich přestěhování. Nalézací soud však nezjistil ani, zda odstraněné předměty byly vlastnictvím obžalovaného, ani zda byly z exekuce vyloučeny, ani zda některé z nich byly odstraněny či pouze přestěhovány, a nezjistil též škodu věřitelům způsobenou. Nalézací soud též v důvodech nehodnotil průvody shora uvedené. Zmateční stížnost, která proto uplatňuje zmatky dle §u 281 čís. 5 a 9 písm. a) tr. ř., je v právu a bylo ji důsledkem toho vyhověti, napadený rozsudek zrušiti jako zmatečný a ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, slušelo podle §u 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 uznati právem tak, jak se stalo.

Čís. 2006.

Zmatek dle §u 344 čís. 8 tr. ř. lze prováděti pouze důkazem, že právní poučení předsedovo je nesprávným (právně mylným). Nezakládá jej projev vlastního mínění předsedy o otázce právně pochybné, ani poukaz k rozhodnutí nejvyššího soudu (§ 325 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 3. června 1925, Zm II 217/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto porotního soudu v Mor. Ostravě ze dne 23. února 1925, kterým byl stěžovatel uznán vinným zločinem svedení ku smilstvu podle §u 132 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje zmatek podle §u 344 čís. 8 tr. ř. ve dvojitým směru a to a) že předseda ve svém výkladu opomenul poukázati na znalecký posudek, který vyličuje svedenou Marii M-ovou jako dívku vyvinutou a dospělou, b) že předseda ve svém výkladu výslovně prohlásil, že jednání obžalovaného tvoří skutkovou podstatu zločinu podle §u 132 tr. zák. a že ku zdůraznění tohoto svého tvrzení přečetl též rozhodnutí nejvyššího soudu, že tím. dav průchod svému mínění, působil

na rozhodnutí porotců, že se tudíž při svém výkladu nedržel předseda líčení objektivitu a že jest lehce představitelno, jak na porotce, zákona neznalé, musilo působiti přečtení rozhodnutí nejvyššího soudu, že tudíž výklad předsedy nehověl předpisům §u 325 tr. ř. Dlužno předeslati, že v protokolu o hlavním přelíčení jest ohledně výkladu předsedově pouze uvedeno, že předseda prohlásiv líčení za skončené, shrnul jeho podstatné výsledky a udělil porotcům právní poučení dle §u 325 tr. ř., že ku žádosti obhájcově bylo protokolováno, že předseda ve svém résumé se nezmínil o lékařských posudcích a že pak předseda dodatečně poukázal na lékařské posudky. Dle §u 325 tr. ř. má předseda po řečech stran (§ 324 tr. ř.) prohlásiti líčení za skončené a má pak podati svůj výklad. Výklad ten sestává ze dvou částí, 1. z résumé, podávajícího stručný přehled výsledků hlavního přelíčení a 2. z právního poučení, v němž má předseda porotcům vysvětliti zákonné znaky činu trestného, k němuž vztahují se otázky, a má jim vyložiti, jaký smysl mají zákonné výrazy, v otázkách obsažené, a pak jim připomenouti jich povinnosti a je poučiti, jak se mají raditi a hlasovati. Ježto výklad podle §u 325 tr. ř. musí předseda podati osobně bez úrady se soudem, jest jeho výklad jeho vlastním míněním, nikoliv míněním soudu; jde-li o otázku právně pochybnou, má předseda uvéstí důvody, svědčící pro obojí mínění a prohlásiti, které mínění pokládá on za správnější (Storch Tr. ř. II. str. 408). Někdy nastává potřeba i dalšího právního poučení v případě §u 327 tr. ř. a platí i o něm zásady shora vytčené. Dle §u 325 a 327 tr. ř. mají strany právo žádati, by právní poučení předsedovo — nikoliv jeho résumé — bylo protokolováno. Ježto porotci bez obzvláštních znalostí mohou sami hodnotiti a uvažovati výsledky hlavního přelíčení, nelze résumé předsedovo napadati ve vyšší stolici a není a nemůže résumé býti předmětem zmatku §u 344 čís. 8 tr. ř., který se týká pouze právního poučení.

- Neuplatňuej proto výtkou písm. a) zmateční stížnost vůbec žádného zmatku, nehledě ani k tomu, že výtka ta je vzhledem k tomu, že předseda dodatečně poukázal na dobrozdání lékařů ohledně vývinu Marie M-ové, úplně bezdůvodnou. Dle zákona možno zmatek podle §u 344 čís. 8 tr. ř. prováděti pouze důkazem, že právní poučení předsedovo bylo nesprávným, to jest právně mylným. Nejvyššímu jako zrušovacímu soudu lze však pouze tehdy vejíti v posuzování správnosti tohoto právního poučení, jest-li jeho obsah zjištěn protokolem. Tomu však, jak shora podotčeno, v tomto případě není a, ježto stěžovatel ani při a ani po hlavním přelíčení nežádal protokolování, schází podklad pro posouzení správnosti nebo nesprávnosti tohoto poučení. Nehledě k tomu, neprovádí zmateční stížnost zmatek ten po zákonu, neboť neuvádí vůbec, v jakém směru bylo poučení předsedy právně mylným, tedy nesprávným. Poukaz na to, že dal předseda výraz svému subjektivnímu přesvědčení, aniž by bylo dovozeno, že jest nesprávným, nestačí ku provedení tohoto zmatku právě tak jako poukaz na citaci rozhodnutí nejvyššího soudu. I bylo proto dle §u 4 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3. ř. zák. z roku 1878 zavrhnouti zmateční stížnost obžalovaného jako ne po zákonu, tedy jako vůbec neprovedenou ihned v sezení neveřejném.